

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 547/2016
17.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.З., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.З., адвоката М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 81/15 од 27.11.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 23/16 од 09.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.З., адвоката М.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 81/15 од 27.11.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 23/16 од 09.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К 81/15 од 27.11.2015. године, окривљени М.З. оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које му је изречена новчана казна у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљени је обавезан да на име паушала у корист буџетских средстава суда плати износ од 3.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а такође је обавезан да приватном тужиоцу М.С. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 91.460,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 23/16 од 09.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.З. и пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 81/15 од 27.11.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.З., адвокат М.Л. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.З., адвоката М.Л. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.З. у поднетом захтеву не указује конкретно ни на једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да изрека правноснажне пресуде не садржи битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ која се огледа у радњи извршења и наступелој последици, истицањем да окривљени изреком правноснажне пресуде није оглашен кривим да је увредио другог, већ оглашен кривим да је повредио част и углед оштећеног тако што му је упутио увредљиве речи ближе наведене у изреци правноснажне пресуде, по оцени Врховног касационог суда, произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 170. став 1. КЗ прописано је да ће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара казнити онај ко увреди другог.

По оцени Врховног касационог суда, према законском опису овог кривичног дела радња и последица су заједно обухваћене, дакле, ради се о изјави или другој радњи којом се по објективној оцени изражава маловажавање одређеног лица.

Сходно цитираној одредби члана 170. став 1. КЗ и датом тумачењу исте, по оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилази

да је окривљени критичном приликом предузео радњу извршења кривичног дела у питању, односно увредио приватног тужиоца М.С. на тај начин што му је упутио речи: "... једна, п. т. м." и на тај начин проузроковао наступање забрањене последице.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.